

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.061 van 30 januari 2015
in de zaak A. 214.718/XIV-36.189**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Soenen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Vaderlandstraat 32
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 januari 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 134.837 van 9 december 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 januari 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en het

zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing zijn. Verzoeker kan zich in een cassatieprocedure tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig kan beroepen op een schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 ‘tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen’. In de mate dat verzoeker kritiek uit op de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing en hij een feitelijke uiteenzetting geeft over zijn vrees voor vervolging, is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker de schending van “het principe van eenheid van gezin”, van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van artikel 33 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie niet heeft aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch heeft hij gewezen op een verschil in behandeling van zijn asielvraag en die van zijn vader. Het middel betreft in die zin een nieuw middel dat niet voor het eerst kan worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie. Ten overvloede kan er nog op worden gewezen dat elke asielaanvraag in beginsel individueel en op zijn eigen merites wordt beoordeeld. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet betwist dat hij reeds het slachtoffer is geweest van een aanval met steekwonden tot gevolg en dus heeft aanvaard dat hij reeds het slachtoffer is geweest van een daad van vervolging of dat hij reeds ernstige schade heeft geleden waardoor de omgekeerde bewijslast van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet van toepassing is, gaat hij voorbij aan de concrete vaststellingen in het bestreden arrest. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers, in navolging van de aanvankelijk bestreden beslissing, dat “ook al zou verzoeker het slachtoffer zijn van een steekwonde dan is dit geenszins voldoende om aan te tonen dat dit meer is dan een persoonlijke kwestie”. Verzoekers kritiek mist dan ook feitelijke grondslag en hij maakt geen schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet aannemelijk. Ook verzoekers kritiek dat in het bestreden arrest zou worden gesteld dat aan zijn relaas geen geloof kan worden gehecht omdat het niet volledig overeenstemt met de verklaring van zijn vader en stiefmoeder mist feitelijke grondslag nu het bestreden arrest geen dergelijke vaststelling bevat. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt enkel vast dat verzoeker zich steunt op de problemen van

zijn ouders en dat hun asielaanvraag werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omwille van tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen onderling. Waar verzoeker aanvoert dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich, wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, om onduidelijke reden aansluit bij de informatie aangereikt door de commissaris-generaal, baseert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich op de informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt. De motiveringsplicht gaat niet zover dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de motieven zou moeten weergeven die de grondslag voor zijn motieven vormen en de beoordeling van de authenticiteit en de bewijskracht van aangebrachte stukken behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die in een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal over de volle rechtsmacht beschikt. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. Voor het overige gaat verzoeker voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest dat hij geen afbreuk doet aan de informatie waaruit blijkt dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig januari tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams